

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicorn Consulting”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vicorn Consulting” privind rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere și încasarea datoriei și cheltuielilor de executare,

împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 iulie 2018 Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vicorn Consulting” rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de executare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vicorn Consulting” a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr. 15 din 05 martie 2012, potrivit căruia Agenția „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 5,0 ha (situat în cadrul întreprinderii pentru Silvicultură Chișinău, ocolul silvic Ghidighici, nr.cadastral xxxx xxxxxx), în scop de recreere, iar SRL „Vicorn Consulting” în temeiul pct. 3 din contract, și-a asumat obligația să achite anual plata pentru arendă în sumă de 22 250 de lei. Conform aceluiași contract părătul urma să transfere plata pentru arendă nu mai târziu de 01 martie pentru anul viitor.

Obligațiile asumate de către Agenția „Moldsilva” au fost îndeplinite integral, însă SRL „Vicorn Consulting” nu și-a onorat obligațiile asumate motiv din care a acumulat față de Agenția „Moldsilva” o datorie în sumă de 63 246,01 lei, inclusiv suma de 18 746,01 de lei datorie pentru anul 2016, suma de 22 250 de lei datorie pentru anul 2017 și suma de 22 250 de lei datorie pentru anul 2018.

Prin somația nr. AM-11/01-311 din 09 februarie 2018, expediată în adresa

pârâtului, Agenția „Moldsilva” a solicitat achitarea benevolă a datoriei, însă până la momentul adresării în judecată nu a primit nici un răspuns la pretenție, din care motive consideră că pentru întârzierea executării obligației pârâtului urmează a-i fi calculată dobânda în sumă totală de 14 252 de lei.

Potrivit pct. 52 din Regulamentul cu privire la arenda fondului forestier în scopuri de gospodărie cinegetică și de recreere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 17.02.2008, în legătură cu neexecutarea de către cealaltă parte a obligațiilor contractuale, arendatorul este în drept să solicite rezilierea contractului de arendă, deoarece SRL „Vicorn Consulting” nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute în contractul de arendă și anume pct. 5 lit. lit. c), d), l) și n).

Prin urmare Agenția „Moldsilva” a solicitat rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr.15 din 05 martie 2012 încheiat cu SRL „Vicorn Consulting”, încasarea datoriei pentru anii 2016–2018 în sumă de 63 246,01 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 14 252 de lei, cât și cheltuielile de executare a documentului executoriu nr.2c-146/2018 din 24 iulie 2018 în sumă de 2514,80 lei.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central s-a reziliat contractul de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr.15 din 05 martie 2012 încheiat între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vicorn Consulting”.

S-a încasat de la SRL „Vicorn Consulting” în beneficiul Agenției „Moldsilva” datoria pentru anii 2016 – 2018 în sumă de 63 246,01 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 14 252 de lei și cheltuielile de executare a documentului executoriu nr.2c-146/2018 din 24 iulie 2018 în sumă de 2514,80 lei, iar în total suma de 80 012,81 lei.

S-a încasat de la SRL „Vicorn Consulting” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2425 de lei.

Pentru a decide astfel prima instanță a stabilit că deoarece SRL „Vicorn Consulting” avea obligația de achitare a plăților de arendă stabilite prin contractul de arendă nr.15 din 05 martie 2012, nu a achitat plățile în mărime de 63 246,01 lei, rezultă că aceasta nu a executat obligația prevăzută de contract în modul corespunzător, cu bună-credință la locul și în momentul stabilit, din care considerente s-a încasat de la SRL „Vicorn Consulting” în beneficiul Agenției „Moldsilva” datoria pentru plata de arendă în sumă totală de 63 246,01 lei.

Referitor la pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța a constatat că deoarece SRL „Vicorn Consulting” fiind somat, nu a achitat datoria formată în baza contractului de arendă, pentru întârzierea executării obligației, urmează a încasa dobânda de întârziere calculată pentru perioada de 01 martie 2016 – 05 decembrie 2018, care constituie suma de 14 252 de lei, calculată din suma datoriei de 63 246,01 de lei, conform calculelor, pentru fiecare perioadă de întârziere, în dependență de suma restantă pentru fiecare an.

Instanța a specificat că SRL „Vicorn Consulting” având obligația de achitare a plăților de arendă stabilite prin contractul de arendă nr.15 din 05 martie 2012, nu a respectat obligația de plată, respectiv nu a executat obligațiile contractuale în modul corespunzător, iar ca rezultat la solicitarea Agenției „Moldsilva” în temeiul pct. 17 al contractului, a reziliat contractul de arendă a terenurilor nr.15 din 15 martie 2012 încheiat cu SRL „Vicorn Consulting”.

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Vicorn Consulting” și s-a menținut hotărârea din 05 noiembrie

2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

La 02 august 2019 SRL „Vicorn Consulting” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 noiembrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în partea ce ține de rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr.15 din 05 martie 2012.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. b), alin. (3) lit.b) Cod de procedură civilă, și anume aplicarea eronată a prevederilor legale, cât și faptul că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

A menționat că SRL „Vicorn Consulting” nu a fost citat legal privind desfășurarea procesului inițiat la cererea Agenției „Moldsilva”, despre hotărârea judecătorească a aflat când a fost citat la executorul judecătoresc. Astfel, SRL „Vicorn Consulting” a executat hotărârea judecătorească privind achitarea integrală a sumelor stabilite ce se referă la datorie, dobânda de întârziere, cheltuielile de executare și taxa de stat.

A invocat însă că rezilierea contractului de arendă a fondului forestier în scop de recreere nr.15 din 05 martie 2012 a fost realizată cu încălcarea prevederilor contractuale, nefiind respectată calea prealabilă de soluționare a litigiului, contrar prevederilor pct. 22 din contract. Nici pînă în prezent recurentul nu a recepționat nici o pretenție privind intenția de reziliere a contractului.

A specificat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat prevederile legale conținute în Regulamentul privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărie cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărâre Guvernului nr.187 din 20 februarie 2008. Astfel în hotărâre s-a făcut trimitere la pct. 52 din Regulament, indicând că în legătură cu neexecutarea de către cealaltă parte a obligațiilor contractuale, arendatorul este în drept să solicite rezilierea contractului, deși un astfel de temei nu este conținut la pct. 52 al Regulamentului. Totodată potrivit pct. 53 din Regulament, toate divergențele ce reiese din contractul de arendă se soluționează pe cale amiabilă, însă Agenția „Moldsilva” nu a respectat calea prealabilă de soluționare a litigiului.

A evidențiat că recurentul a beneficiat de arenda terenului o perioadă scurtă de timp, astfel că nu și-a valorificat investițiile făcute, iar în urma rezilierii contractului cheltuielile suportate nu se restituie. Astfel SRL „Vicorn Consulting” este evident defavorizată în raportul contractual stabilit.

Consideră că decizia instanței de apel nu corespunde legislației în vigoare, fiind încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar instanțele inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 16 august 2019 (f.d. 112).

Prin urmare, recursul declarat de SRL „Vicorn Consulting”, la 02 august 2019, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea

dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 23 august 2019 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Vicorn Consulting”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 01 octombrie 2019 Agenția „Moldsilva” a înregistrat cererea de aprobare a tranzacției de împăcare, cu anexarea la cerere a tranzacției de împăcare din 01 august 2019 încheiată între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vicorn Consulting”.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Vicorn Consulting”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Vicorn Consulting”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Vicorn Consulting”.

Totodată Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție explică părților la proces că cererea privind aprobarea tranzacției de împăcare încheiată între Agenția „Moldsilva” și SRL „Vicorn Consulting” poate fi soluționată în procesul executării hotărârii judecătorești emise pe cauza dată.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicorn Consulting”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh